

Бордіян С.П.

слухач,

Науковий керівник: Борщук Є.М.

доктор економічних наук, професор,

Львівський регіональний інститут державного управління

Національної академії державного управління

при Президентові України

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В СФЕРІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Ефективність функціонування організація публічної влади на сьогоденнішому етапі соціально-економічного розвитку України постає вирішальним чинником сталого розвитку нашої держави. В розвинених країнах місцеве самоврядування забезпечує право кожного громадянина брати активну участь у державному управлінні на локальному та регіональному рівнях. Воно зміцнює основи народовладдя та громадянського суспільства, створює умови для забезпечення життєвих потреб та інтересів населення, стабілізує політичну систему, забезпечує єдність країни. Розвиток місцевого самоврядування забезпечує виконання державної соціально-економічної політики та управління окремими територіальними одиницями. Це ключова умова розбудови демократичної держави на принципах децентралізації та субсидіарності, створення умов для забезпечення життєвих потреб та інтересів населення, стабілізації політичної системи і єдності країни.

Місцеве самоврядування базується на оптимальному поєднанні централізації та децентралізації із урахуванням специфіки територіального розміщення продуктивних сил, ментальності населення того чи іншого регіону. Його ефективність визначається ефективністю механізмів управління, які формуються відповідно до мети і завдань соціально-економічного розвитку [1].

Проблема формування механізмів публічного управління знаходиться в центрі уваги провідних вітчизняних і закордонних дослідників. Значна увага в їх працях приділяється визначенню сутності та структури адміністративно-правового механізму публічного управління в системі місцевого самоврядування. Вони відзначають відсутність єдиного підходу до трактування таких фундаментальних категорій: «конституційно-правовий механізм», «адміністративно-правовий механізм», «соціально-правовий механізм», «механізм державного управління», «механізм соціального управління» тощо.

Важливість однозначного трактування такого роду категорій полягає в тому, що саме вони лежать в основі інституціонального забезпечення функціонування і розвитку публічної влади на різних рівнях. Необхідно зазначити, що інституційно-правове забезпечення розвитку публічної влади, інституційно-кадрове забезпечення усіх інститутів публічного управління (від органів державної влади й місцевого самоврядування до широкого кола громадських організацій); організаційно-інституційне забезпечення публічного

управління на місцевому рівні, передбачає створення та організацію діяльності системи відповідних інститутів, спрямованих на вирішення завдань соціально-економічного розвитку територіальної громади [2; 3].

Узагальнюючи результати провідних вітчизняних учених [4], сформулюємо головні проблеми, пов'язані з модернізацією механізмів організаційно-правового забезпечення функціонування системи публічного управління:

- нормативно-правове врегулювання питань статусу територіальних громад, адміністрування внутрішньої діяльності, механізмів створення їх об'єднань;

- приведення конституційно-правового регулювання відносин в сфері місцевого і регіонального розвитку з центральною владою у відповідність з вимогами європейського конституціоналізму, враховуючи національні традиції та особливості;

- вдосконалення законодавства про місцеві вибори;

- розроблення та впровадження механізму функціональної інтеграції територіальних громад для вирішення спільних питань місцевого життя;

- реалізація принципу субсидіарності через оптимальне розмежування повноважень органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади;

- законодавчого врегулювання відносин у сферах землекористування, комунального господарства, використання та охорони природних ресурсів, підвищення соціальних гарантій, державного стимулювання господарської ініціативи територіальних громад, їх членів, що забезпечить процедуру зрозумілого наповнення місцевого самоврядування самовідновлювальними внутрішніми ресурсами.

Таким чином, можна стверджувати, що організаційно-правове забезпечення функціонування місцевого самоврядування є важливим елементом реформування системи державного управління. Концептуальне переосмислення підходів до формування місцевого самоврядування в сучасній Україні повинне стати фундаментом підвищення дієвості територіальних громад та їх спроможності на якісно новому рівні вирішувати питання місцевого значення.

Список використаних джерел:

1. Децентралізація та ефективне місцеве самоврядування [навч. посіб. для посадовців органів влади та фахівців з розвитку місцевого самоврядування]. Київ : ПРООН/МПВСР, 2016. 269 с.

2. Адміністративно-територіальна реформа: завдання, шляхи реалізації, критерії ефективності: матеріали «круглого столу» / за ред. З.С. Варналія. Київ : НІСД, 2005. 56 с.

3. Михненко А.М., Бакуменко В.Д. Інституціоналізація // Енциклопедичний словник з державного управління / за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трощинського, Ю.П. Сурміна. Київ : НАДУ, 2010. С. 284.

4. Основні стратегічні напрями реформування місцевого самоврядування в Україні. URL: <http://www.kivadm.gov.ua/article/osnovni-strategichni-napryami-reformuvannya.html>